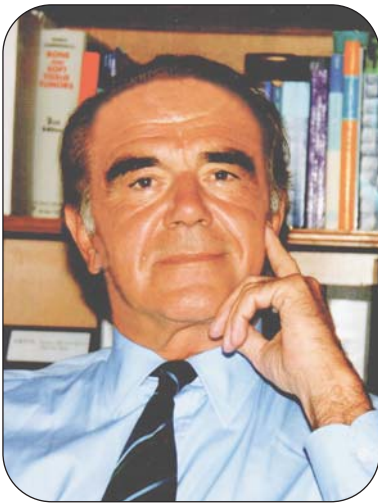

Вітання моєму колезі!

Як це чудово, коли маєш можливість розповісти про одну з найвидатніших і досконалих особистостей сучасної австрійської хірургії.

Маючи галицьке коріння, він, не розриваючи сімейних уз, долає у 1975 році сувору політичну систему на Батьківщині і залишає Гданськ в напрямку невідомого майбутнього у Відні.

Його кар'єра стрімко зростає, а наступні роки перебування в багатьох країнах сприяють створенню в його особі справжньої перлини хірургії.

Перебуваючи з 1976 р. в університетській клініці з хірургії у Відні і пройшовши багато тяжких випробувань, він, завдяки своїм моральним якостям, спадковості та підтримці, швидко піднявся до вершин хірургії. Безмежна працелюбність, світлий розум, дана від природи технічна майстерність, а також прихильність долі допомогли йому посісти належне місце в розвитку тогочасної хірургії. Це був час становлення суцільної хірургії, і з 1976 р. він проводить операції з трансплантації нирок, з 1983 р. операції з трансплантації печінки, працюючи разом з ав-

тором цих рядків. На його рахунок більше ніж 1000 самостійних операцій з трансплантації нирок. Скільки ще хірургів у світі мають у своїй практиці таку кількість подібних операцій?

Роки академічних мандрів (1981, 1982) і перебування у США (Чикаго) виявилися плідними: актуальні теми, такі як роль дипептидів в ентеральному харчуванні, а насамперед його праці про значення окису азоту у функції ендотелія привернули увагу міжнародних фахівців і були опубліковані у таких відомих виданнях як "Circulation" (1997, 2000), "PNAS" і "Nature" (1997.). Присвоєння йому вчених звань, спочатку "доцент", а пізніше "професор університету", було гідною нагородою за сумлінну працю.

60-ий день народження знов нагадує нам і його незліченним пацієнтам про наявність духу індивідуальної самовідданості і великий потенціал його працездатності.

Вдача? Ні, не тільки. Це і надзвичайний вогонь серця, і його легендарна, нескінченна любов до Батьківщини України, що допомогли становленню неперевершеного лікаря, справжньої особистості й друга.

професор, д-р Й. М. Фунович

Wie schön, eine der herausragendsten und reifsten akademischen Persönlichkeiten der österreichischen Gegenwartschirurgie zu beleuchten.

Altösterreichischen Wurzel entstammend, löst er mit Geschick und ohne Durchtrennung der familiären Bande 1975 die bestehende politische Systemstarre in seiner Heimat und verlässt Peremysl in die scheinbare Ungewissheit einer Zukunft in Wien.

Die damit einsetzenden Entwicklungen in seiner akademischen Karriere und die folgenden Wanderjahre durch viele Lande haben ein Juwel der Chirurgie geschaffen.

An der chirurgischen Universitätsklinik in Wien ab 1976- zunächst die Hölle durchstehend-haben ihn persönliche Tugenden, eigene Gene und helfende Hände rasch in akademische und chirurgische Höhen katapultiert: grenzenlose Belastbarkeit, hellwacher Geist und angeborenes technisches Geschick sowie ein gütiges Schicksal haben ihn an den Schnittstellen der damaligen gefäßchirurgischen Entwicklungswege Anker legen lassen: die damals groß im Werden begriffene Vascularchirurgie, die Nierentransplantation (ab 1976) und die Lebertransplantation (ab 1983, als Mitarbeiter mit dem Verfasser dieser Zeilen). Wie viele Chirurgen der Welt können schon auf einen Fundus von über 1000 persönlichen Nierentransplantationen hinweisen?

Akademische Wanderjahre (1981/82) in die USA (Chicago, Texas) haben reichlich Ernte eingebracht: aktuelle Themen wie die Rolle der Dipeptide in der enteralen Ernährung und vor allem aber die Arbeiten über die Bedeutung des Stickoxyds (NO) an der Endothelfunktion haben international höchste Beachtung gefunden und sich in der renommierte Publikationen niedergeschlagen (Circulation 1997 und 2000, PNAS 1997 und Nature 1997). Die Zuerkennung der akademischen Trophäen zunächst "Dozent" und später "Univ. Prof." waren unvermeidlich.

Der 60. Geburtstag bringt uns und seinen ungezählten Patienten wieder die Bedeutung des individuellen Opfermutes jenseits aller persönlich zur Verfügung stehenden Ressourcen in Erinnerung.

Glück? — Ja, auch — Unbändiges Herzensfeuer sowie seine legendäre unstillbare Liebe zur Heimat Ukraine haben einen großartigen Arzt, Menschen und Freund geschaffen.

Univ. Prof. Dr. J.M. Funovics, FACS